

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí dňa 19. 1. 1994 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], štátneho zamestnanca, [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], na preskúmanie rozhodnutí Okresného súdu vo Zvolene č. 12 C 14/92 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 10 Co 1949/93 a takto

r o z h o d o l

Podnet [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e t a ako podnet vo veci, na prerokovanie ktorej nie je Ústavný súd SR príslušný.

O d ô v o d n e n i e

[REDAKOVANÉ] podaním, došlým Ústavnému súdu SR dňa 5. 11. 1993, žiadal vysloviť porušenie základného ľudského práva, konkrétne uvedeného v čl. 46, 141 a 144 Ústavy SR, v ktorých je zakotvené právo na súdnu a inú právnu ochranu. Podľa obsahu posúdil ústavný súd toto

- 2 -

podanie ako podnet podľa ods. 3 čl. 130 Ústavy SR, ako to napokon [REDAKOVANÉ] v ňom správne označil. K svojmu podnetu pripojil okrem rozhodnutí Okresného súdu vo Zvolene a Krajského súdu v Banskej Bystrici i kópie odvolania,

vyjadrenia, návrhu na vydanie predbežného opatrenia a zápisnicu zo dňa 21. 8. 1991, spísanej na Okresnom súde vo Zvolene. Na základe týchto podkladov mohol ústavný súd po dôkaznej stránke mať vec za spôsobilú na svoje rozhodnutie.

Ústava SR zveruje ústavnému súdu právomoci v oblasti ochrany ústavnosti (čl. 124 Ústavy SR). Podanie [REDAKOVANÉ], ktoré ako bolo uvedené je podnetom v zmysle

ods. 3 čl. 130 Ústavy SR, nemožno považovať za taký podklad pre konanie, ako to má toto ustanovenie na mysli. Podnet vytýka súdom vo veci činným nesprávnu aplikáciu príslušných právnych noriem, nesprávny postup a chybné závery. Ústavný súd však nepreskúmava, nehodnotí ani nezrušuje rozhodnutia všeobecných súdov. Táto okolnosť okrem iného vyplýva i zo systematiky Ústavy SR, ktorá postavenie a úlohy súdnej moci rozdeľuje do osobitných oddielov Siedmej hlavy (Prvý oddiel - Ústavný súd SR, Druhý oddiel - Súdny SR). Vyplýva z toho, že súdy SR sú vo svojom rozhodovaní nezávislé a autonómne a že priame alebo nepriame zasahovanie do priebehu a výsledkov konania na všeobecných súdoch prostredníctvom ústavného súdu nie je možné. A to ani za situácie, že by mal za rovnakého dôkazného stavu ústavný súd odlišný názor na vyriešenie sporu.

Autor podnetu uviedol konkrétne ustanovenia Ústavy SR, ktoré mali byť v jeho veci porušené, či nedodržané. Ústavný súd konfrontoval opísaný skutkový stav, doložený

- 3 -

akceptovanou formou a rozsahom, dôkazmi s povinnosťou relevantné ustanovenia Ústavy SR rešpektovať orgánmi vo veci povolanými konať. Nerešpektovanie takýchto ustanovení zistené nebolo. Treba zdôrazniť, že sa majú na mysli základné práva, uvedené v Druhej hlave Ústavy SR. Ústavou SR garantované právo na súdnu ochranu uvedenú v čl. 46 si nemožno účelovo vysvetľovať tak, že iba víťazstvo v spore je jeho naplnením. Všeobecné súdy sú vo svojom postupe a rozhodovaní viazané procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi, správna aplikácia ktorých má byť zaistená okrem iného aj ich aktuálne platnou hierarchiou. Na jej vrchole (prirodzene v povolenom rozsahu) je Najvyšší súd SR a nie Ústavný súd SR. Výlučne všeobecné súdy sú povolané s definitívnou platnosťou v rámci inštančného usporiadania realizovať a i vo svojom

konaní rešpektovať práva uvedené v čl. 46 a iných Ústavy SR. S ohľadom na pozitívne stanovené kompetencie súdov všeobecných a ústavného súdu je teda negatívne vymedzenie (vyjmúc konkrétne prípady) nadbytočné. Z tohto hľadiska je potom možnosť rôzneho výkladu ustanovenia ods. 3 čl. 130 Ústavy SR iba zdanlivá.

Podľa § 10 Spravovacieho a rokovacieho poriadku Ústavného súdu SR, uverejneného v Zbierke zákonov pod číslom 114/93, skúma ústavný súd podmienky pre svoje konanie tak, aby z nich podľa § 11 citovaného predpisu mohol pri svojom rozhodnutí vychádzať.

Podľa ods. 2 § 25 zákona č. 38/1993 Z.z. môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní bez nariadenia ústneho pojednávania odmietnuť návrhy a podnety, na prejednanie ktorých nie je príslušný.

- 4 -

Zistiac túto základnú prekážku v podmienkach konania rozhodol ústavný súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je
prípustný opravný prostriedok

V Košiciach dňa 19. januára 1994

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Július Černák
predseda senátu